

دستور بیت العدل و اعضاء آن

حضرت بهاء الله

اصلى فارسى

لوح رقم (118) امر و خلق - جلد 4

۱۱۸ - دستور بیت العدل و اعضاء آن

در کتاب اقدس است قوله جلّ و عزّ: "قد كتب الله على كلّ مدينة أن يجعلوا فيها بيت العدل و يجتمع فيه النفوس على عدد البهاء و ان ازداد بأس و يرون كأنهم يدخلون محضر الله العلى الأعلى و يرون من لا يرى و ينبغي لهم أن يكونوا امناء الرحمن بين الامكان و وكلاء الله لمن على الارض كلّها و يشاوروا فى مصالح العباد لوجه الله كما يشاورون فى امورهم و يختاروا ما هو المختار كذلك حكم ربكم العزيز الغفار اياكم ان تدعوا ما هو المنصوص فى اللوح اتقوا الله يا اولى الأنظار و نوصى رجاله بالعدل الخالص ليصرفوا ما اجتمع عندهم فى ما امروا به من لدن علم حكيم ... يا رجال العدل كونوا رعاة غنام الله فى مملكته و احفظوهم عن الذئاب الذين ظهروا بالأثواب كما تحفظون ابناءكم كذلك ينصحكم الناصح الأمين"

و در لوحى است قوله الاعلى: "هو الحاكم على ما يشاء" قد كتب الله على كلّ مدينة ان يجعلوا فيها بيت العدل و يجتمع فيه النفوس على عدد البهاء و ان ازداد بأس و يرون كأنهم يدخلون محضر الله العلى الاعلى و يرون من لا يرى و ينبغي لهم ان يكونوا امناء الرحمن بين الامكان و وكلاءه لمن على الارض كلّها و يشاوروا فى مصالح العباد كما يشاورون فى امورهم و يختاروا ما هو المختار كذلك امر ربكم العزيز الغفار جمال قدم مخاطباً الى الامم ميفرمايد در هر مدينة از مدين ارض باسم عدل بيتى بنا كنند و در آن بيت على عدد الاسم الاعظم از نفوس زكيه مطمئن جمع شوند و بايد آن نفوس حين حضور چنان ملاحظه كنند كه بين يدى الله حاضر ميشوند چه كه اين حكم محكم از قلم قدم جارى شده و لحاظ الله بآن مجمع متوجه و بعد از ورود بايد وكالة من انفس العباد در امور و مصالح كلّ تكلم نمايند مثلاً در تبليغ امر الله اولاً چه كه اين امر اهمّ امور است تا كلّ كنفس واحده در

ORIGINAL

سرادق احدىّ وارد شوند و جميع من على الارض هيكل واحد مشاهده شوند و همچنين در آداب نفوس و حفظ ناموس و تعمير بلاد و السّياسته الّتي جعلها اسّاً للبلاد و حرزاً للعباد ملاحظه کنند و تبليغ امر الله نظر بحال اوقات و اعصار ملاحظه شود که چگونه مصلحت است و همچنين سائر امور و آنرا مجرى دارند ولكن ملتفت بوده که مخالف آنچه در آیات در اين ظهور عزّ صمداني نازل شده نشود چه که حقّ جلّ جلاله آنچه مقرر فرموده همان مصلحت عباد است انّه ارحم بکم منکم انّه لهو العليم الخبير اگر نفوس مذکوره بشرائط مقررّه عامل شوند البتّه عنايات غيبیه مؤيّد ميشوند اين امری است که خیرش به کلّ راجع ميشود و بسياری از امور است که اگر اعتنا نشود ضايع ميشود و باطل خواهد ماند چه بسيار از اطفال که در ارض بی اب و امّ مشاهده ميشوند اگر توجّهی در تعليم و اکتساب ايشان نشود بی ثمر خواهد ماند و نفس بی ثمر موتش ارجح از حیات او بوده و همچنين در اغنياء و اعزّه که بعثت ضعف پیری و یا امر آخر به فقر و ذلّت مبتلا شده اند باید در کلّ اين امور و امورات ديگر که متعلّق بارض است اين نفوس لله تفکّر و تدبّر نمايند و آنچه صواب است اجراء دارند اگر عباد بطرف فؤاد ناظر شوند يقين ميدانند که آنچه از مصدر امر نازل شده محض خير است از برای من على الارض کلّ باید بمثابة جناح باشند از برای يکديگر نخر انسان در حکمت و عقل و اخلاق حسنه بوده نه در جمع زخارف و کبر و غرور کلّ از تراب مخلوق و باو راجع ای اهل بهاء زينت انسان باسباب دنيا نبوده بلکه بعرفان حقّ عزّ اعزازه و علوم و صنايع و آداب بوده شما لثالی بحر احدیّتيد در لوءلوء ملاحظه کنيد که صفا و عزّت او بنفس او بوده اگر او را در حريرهای بسيار لطيف بگذارند آن حرير مانع ظهور طراوت و لطافت او خواهد شد زينت او بنفس اوست کسب اين زينت نمائيد و از عدم اسباب ظاهره محزون نباشيد ای اشجار رضوان خود را از ارياح ربيع عنايت الهی منع نکنيد و از نفعات کلمات حکميهء بهائيه محروم ننمائيد عنايت بمقامی است که مع غفلت کلّ و اين بليّه کبری در سجن عکا از قلم ابهی جاری فرموده آنچه را که خير عباد او بوده انّه هو الغفور الرحيم

و در سورة الهيكل ضمن لوح خطاب بويکتوريا ملکه انگليز است قوله الاعلى : " و سمعنا انک اودعت زمام المشاوره بايادی الجمهور نعم ما عملت لأنّ بها تستحكم اصول ابنيه الامور و تطمئنّ قلوب من في ظلك من کلّ وضع و شريف ولكن ينبغي لهم بأن يكونوا امناء بين العباد و يرون انفسهم و كلاء لمن على الارض كلّها هذا ما وعظوا به في اللوح من لدن مدبر حكيم و اذا توجه احد الى المجمع يحول طرفه الى الافق الاعلى و يقول يا الهی اسألك باسمك الابهی ان تؤيّدني على ما تصلح به امور عبادك و تعمّر به بلادك انك انت على كلّ شئ قدير طوبى لمن يدخل المجمع لوجه الله و يحكم بين الناس بالعدل الخالص الا انّه من الفائزين "